

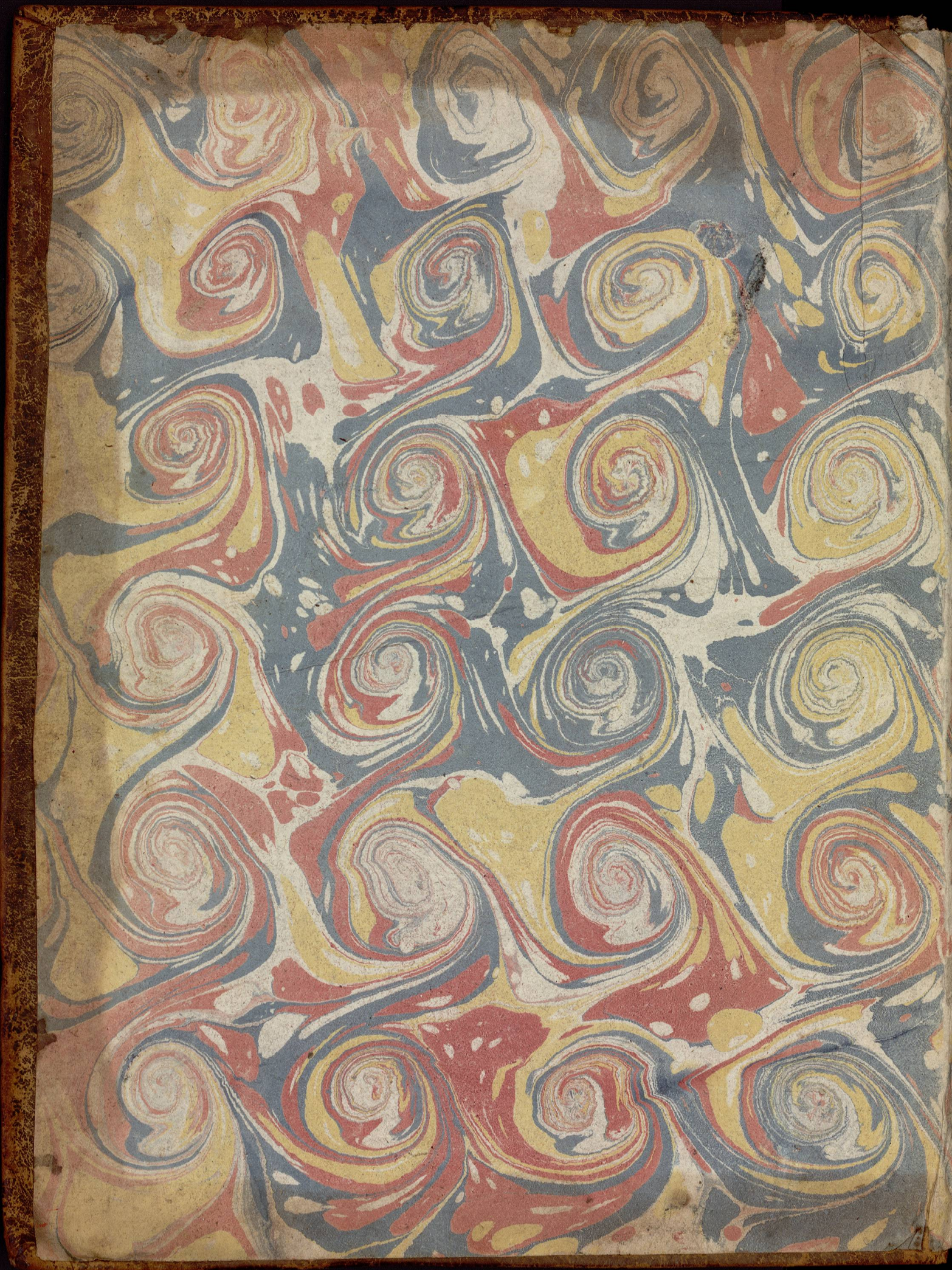
RECUEIL
DE
VERS

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

DE L'ONNI
E

UNIVERSITÉS DE PARIS
BIBLIOTHÈQUE DE LA SORBONNE

13, RUE DE LA SORBONNE - 75257 PARIS CEDEX 05
TEL : 01 40 46 30 27 - FAX : 01 40 46 30 44

Inv.

SIGB

Sibil

SU

Cote

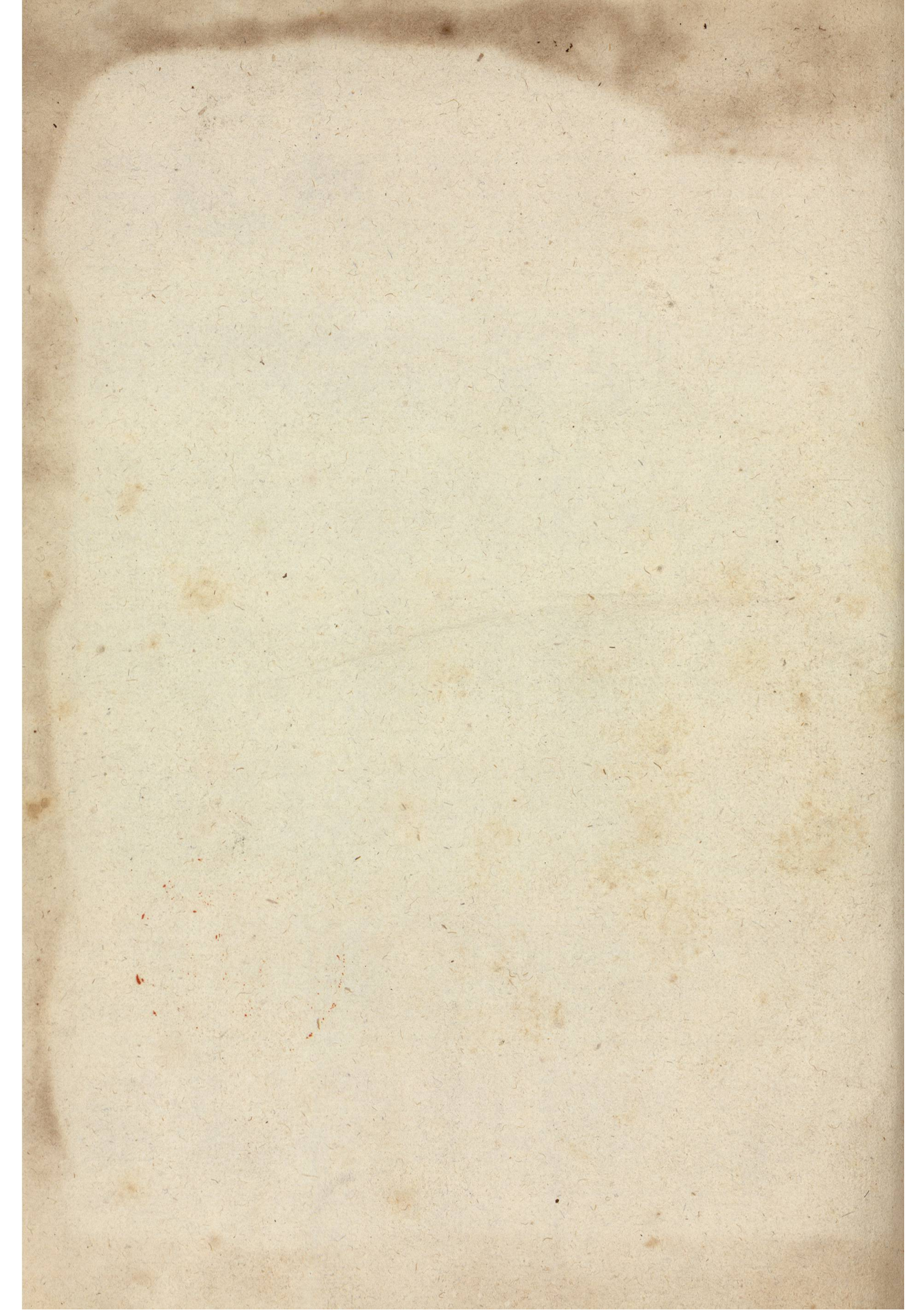
U 65 in-4

1153320433

H. F. u. 65.

~~D. X. 58.~~

N. II. 55 pièces

titre

Recueil

de

vers

de l'Université

E

à relier en veau

Table générale des pièces contenues Dans ce Volume

1. Du Boulay (P.E.) Illustriss. archiepiscopo Paris. restitutam in integrum salutem gratulatur.
2. Cathedra Roennex ab Jo. Roenno, Rotomagensi, nuper Lutetiae fundata, ed uno in collegio sodalitiq; Sorbonae locata ad Splendidiss. Pic. Viridunum.
3. Lenglet (de) Regiae musae Sereniss. Delphino Xerium.
4. Lignières (de) De triumphali regis ed reginae ingressu in Urbem Oratio panegyrica.
5. Sonnet à l'occasion du Panegyrique du Roy, prononcé par le recteur de l'Université de Paris, sur les rimes proposées par l'Académie de Choiseul.
6. Lenglet (de) Illustriss. Ludovico Phelypeaux de Pontchartrain Carmen.
7. is Magistri Antonii Baingues Bellovacii academici Parisiensis Apotheosis.
8. is In librum Joannis Quintinii De Cultu hortorum ex Gallico C. Perrault.
9. Illustriss. Viro Joan. Bapt. Colbert Schola Harcuriana Suplex.
10. Brodeau (J.S.) Ad Illustr. abbatem Lud. Claudium De la Chastre, cum Theses philosophicas propugnaret. Ode.
11. Herson. M. & Sereniss. principi F. A. abbati a Lotharingia theses philosophicas defendenti Carmen.
12. Fleury (J.) ad Illustriss. abbatem h. C. Du Cambout de Coislin theses philosophicas pro laurea artium in Regia Navarra defendentem 1682. Ode.
13. Dufour (G.) Illustriss. viro M. Le Cellier cum nobiliss. ejus ex filia nepos L. d'Aumond de Villeguier Theses philosophicas propugnaret in collegio Harcuriano. Ode.
14. Huillard (J.) Luxemburgica ed ultima expeditio
15. Cornbard (A.L.) Lessus in Obitum M. Le Cellier.
16. Rollin (C.) ad Illustriss. Virum F. M. Le Cellier Marchionem de Louvois cum ejus filius Camillus de Louvois, de Theocrito responderet Carmen.
- 16bis Bosquillon Imitation des français de la pièce ci-dessus.
17. Lengletius Ad Musam; cum J. Juvenius ad gratulandum ecclesiae Parisiensi de pastore novo eleganti carmine invitaret. Ode.
18. Lenglet (de) Regi anglorum Jacobo Carmen.
19. Matthieu L. Magnanimo heroi Luxemburgensi duci, novam expeditionem Belgicam meditante Victoriae Vaticinium.
20. Rollin (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois cum Theses philosophicas tueretur.
- 20 Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la Theses qu'il dédie au Roy. Imitation des Vers latins de m. Rollin. Carmen.

21. Rollin. (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois, in tabulam ab eo regi dedicatam,
cum theses philosophicas tueretur. Carmen.
- 21bis Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la thèse ~~qui~~ dédiée au Roy, Imitation des Vers latins
de M. Rollin
22. Mourain (H.) Ludovico Magno, cum ei post expugnatum Namurcum illustriss. abbas C.
Le Cellier de Louvois, theses philosophicas dedicaret. Ode.
23. de Bailly. (L.) Illustriss. henrico Feydeau de Bron, carmen panegyricum.
24. Couvilllard de Laval. (J.) Musae Marchionae Doctiss. et clariss. D. Joan. Couture hendecasyllabi.
25. H. L. In Ludovici magni orationem panegyricam quam dicebat Alexius Artus. Carmen.
26. Ogervias (Dom Jer.) Traduction d'un poëme latin fait à la gloire d'Armand Gaston abbé de Rohan
de Loubisse à l'occasion du panegyrique de Louis le Grand par Firot.
27. us En second exemplaire.
28. Lenglet (de) Montes expugnati.
29. Firot. Clarissimo Viro Jacobo Leullier Carmen.
30. Firot Ornatisimo Claudio Leullier carmen.
31. us Doctissimo et ornatisimo Viro C. Rollin carmen.
32. C. F. S. Clarissimo Viro D. J. Couvilllard phalencus.
33. Firot. Clarissimo Viro D. D. Salomoni Trioux. Carmen.
34. Ecclesia parisiensis catulaunensem ecclesiam solatur de adempto praesule
querentem. Elegia.
35. Ad illustriss. L. A. de Noailles. Ode.
36. Symbolum heroicum.
37. Catulaunensis ecclesiae querelae post evectum ad sedem parisiensem illustriss.
L. Ant. de Noailles. Elegia.
38. Pestel (C.) Saeculi ultimi prosopopoeia.
39. us La description du dernier siècle.
40. us Jacobo Secundo Magnae Britanniae regi Mausoleum.
41. id Ekreni.
42. us In obitum sereniss. Philippi Borbonii aurelianensium ducis epigramma.
43. us Ad sereniss. principem D. Franciscum Rakotzy Dynastem Daciae, Carmen.
44. us D. O. M. Rhythmus.
45. us Ad nobilem et eruditum abbatem Petrum de Berulle cum publicas ac
universa philosophia theses propugnaret in Cardinalitio, Ode.
46. us In Statuam regiam equestrem epigraphae.
47. us Ad Rectorem. Ode.

48. L. R. E. P. *Orangius dictis, factisque Cassus. Ee gallico Seraphini Regnieris.*
 49. *Reverendiss. Car. Franc. Maurino. Ode.*
 50. *In Miserum grammaticum cui efflagitanti sua divina opera erudita, tersa, polita, aurea dederat D. D. Nicolaus Boileau Despreaux. Variorum epigrammata.*
 51. *In reditum Philippi V ad Hispanias. Ode.*
 52. Pestel. (P.) *ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz cum nobiliss. abbas Petrus Desmaretz ejus filius theses philosophicas palam propugnaret. Carmen*
 53. *ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz, cum nobilis et eruditus abbas Petrus Desmaretz ejus filius publicas de universa philosophia theses propugnaret in Cardinalio. Dialogus philosophia, Rhetorica Poetica.*
 54. *Tanna.*
 55. *Triumphus astreae, seu mariae Adelaidis augustae pacificae in Galliam adventus. Ecloga.*

55

af. 11. 14

LUXEMBURGICA

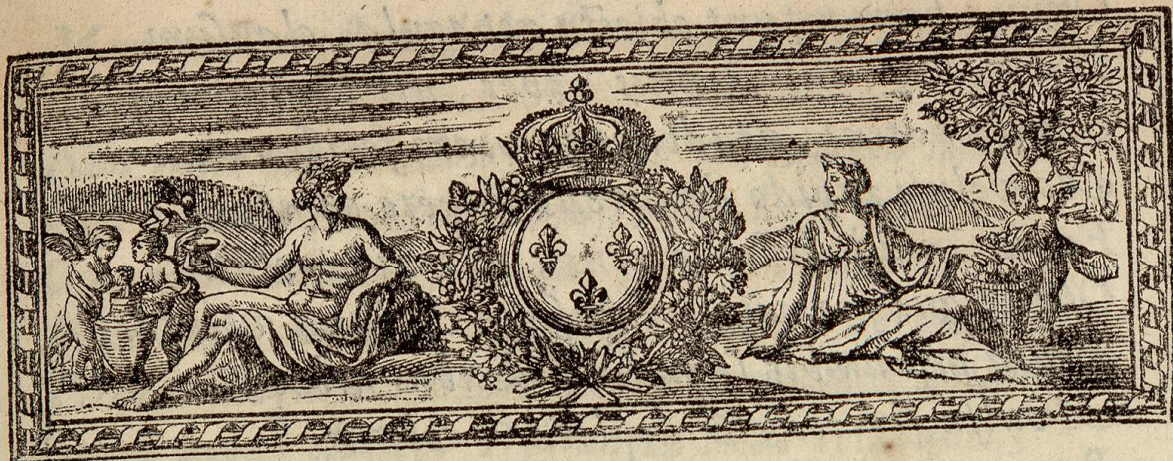
ET ULTIMA.

EXPEDITIO.

LUXEMBURGICA

ET ULTIMA

EXPEDITIO

LUXEMBURGICA

ET ULTIMA.

EXPEDITIO.

CESSIT io tandem , cessit victricibus
armis

*Expugnata silex , terrisque , poloque
tremenda.*

*Quæ nostris inimica diu crudele paravit
Finibus exitium , spoliisque onerata superbis
Exultavit ovans , depresso vertice sensit
Victorem , & fractum toties quem reppulit hostem
Aggeribus frustra centum , centum agmina contra
Molibus objectis intra penetralia rupis
Admisit, jam nulla manent claustra invia Gallis:*

Omnia perrumpunt objecta repagula, clausum
 Nil Tellus, nil Pontus habet, nil Tartarus ipse;
 Cuncta patent, gaudentque viam fecisse ruina.
 Ac veluti rapido decurrens impete campos
 Fertur in adversos torrens, celerique rotatu
 Obvia quaque rapit, rupesque & saxa volutat;
 Eruta procumbit summis radicibus arbos,
 Avulsa segetes, & deplorata colonis
 Rura natant, longique perit labor irritus anni.
 Haud aliter sine lege furit gens Gallica, cursum
 Precipitem vis nulla potest, ars nulla morari.

Nam quæ terrarum Regio, quisve angulus orbis,
 Extremo quamvis positus sub cardine cæli,
 Non modo Gallorum populis trepidantibus arma
 Audiit, ac pacis violato fœdere vires
 Sensit inexpertas, quæ gens terraque marique
 Iussa vias faciles, portusque aperire secundos
 Classibus impune exclusit, tutumve negavit
 Hospitium? Algerias arces, inimicaque testor
 Culmina, & infestis habitata latronibus antra.
 Heu! quantos ignes, incendia quanta dederunt
 In cineres versa exustis cum mœnibus urbes?
 Scilicet Oceani prædonum turba per undas
 Iam dudum errabat, Lybicique ad Littoris oram
 Navibus insidians prædas hinc inde trahebat,
 Et raptas populabat opes, quas dives Eois
 In patriam rediens secum vectabat ab oris

3

*Mercator, tristem dulcissima commoda contra
Pauperiem. Verum LODOICUS publicus orbis
Non tulit hoc vindex, toto & commercia mundo
Qui reparat, vastum injusta sub Lege teneri
Oceanum indoluit, Lectas jubet ire cohortes
Millibus è multis, qua pulsos equore ab omni
Piratas abigant. Mora nulla QUENÆUS ubique
Victor agens classem Byzantia tecta relinquit,
Barbaricasque petit flammis ultricibus urbes.*

*Ilicet accenso nubes ut foeta vapore,
Postquam concepit dirum intra viscera fulmen,
Emicat & crebro mortales fulgure terret,
Quin etiam persape ferit capita alta nocentum,
Et meritas repetit læso pro numine pœnas:
Sic nostra prætor classis cui credita cura est,
Turbine ceu rupto, motave repente procella
Desuper infestas ignitis glandibus arces
Impetit, & totas incendia lata per ades
Spargit agens: frustra latebras horrore paventes,
Imaque secreti querunt penetralia tecti;
Omnia rimatur Vulcanus, & omnia flammis
Depopulat, disjecta ruunt à culmine saxa,
Lignorum, lapidumque strues fœdissima passim
Apparet, rudus aggestum non mœnia cernas.
Nec prius insanos belli tormenta fragores
Edere, nec vastas feriendo tundere moles
Absistunt, quàm prædo suis excitus ab antris*

Cogitur invitatus veniam pacemque precari.
 Hinc quos compedibus strictis, & carcere cæco
 Ferrea captivos dira sub lege tenebant
 Vincula, redonantur patriæ laribusque relictis.
 Quin scelus execrata suam gens perfida lectos
 Ire oratores jubet ad palatia Magni
 Fœdere qui certo firment in sæcula pacem.
 Sic sensisse juvat LODOICI vindicis iras.

Vos Ligures servare fidem gens nescia, vestro
 Mobilior pelago, pelagique tumentibus undis
 Discite quanti sit socios offendere Francos
 Quamque graves repetant rupto pro fœdere poenas.
 Altius in calum domibus constructa superbis
 Urbs, lato dominata mari, Parioque refulgens
 Marmore se Latias super urbes alta ferebat,
 Deliciis opibusque potens, quin fœdera Regum
 Aspernans, fastuque animos elata tumentes
 Nunc sibi præsidio Gallos, nunc omnibus Euris
 Fluctibus & levior socios jungebat Iberos;
 Nec non insultans ratibus temeraria nostris
 Claudebatque aditus, portuque arcebat amico;
 Sed tantum LODOIX facinus non passus inultum est,
 Et merita placuit poena mulctare nocentes.
 Non tamen insanam pessundare funditus urbem:
 At velut officij monitam Pater æquus amavit
 Castigare suam leviter, non perdere prolem,
 Et postquam incluso prægnans ut fulmine nubes

3

Detonuit, crebroque homines exterruit igne,
Discutitur, faciesque redivit nitidissima cæli:
Sic LODOICUS ubi fastus posuisse superbos
Vidit, & obsequio promptam se subdere gentem,
Protinus emotum sentit mitescere pectus,
Admittitque preces, votisque accommodat aurem.
Magnanimo fit nempe satis prostrasse Leoni
Corpora magna, ferisque minoribus abstinet iras.

Huc laudi satis usque Tuæ, LODOICE, dedisti,
Quæ tua sit virtus norunt terraque marique
Edomita gentes, totus Te cardine cæli
Mundus ab Eoo Hesperium reveretur ad axem.
At nondum sat, Magne, Tuis, regnoque dedisti.
Est urbs, quæ nostris contermina finibus usque
Hostiles parat insidias, turbatque beatam,
Quam Tua quaesivit virtus invicta, quietem.
Scilicet oblata LODOICUS foedera Pacis
Expectans, placido dum laxat membra sopori,
Astitit ante oculos moerens Campania turpes
Scissa comas, vultumque gravi dejecta dolore,
Cui soror incedens paribus Picardia curis
It comes, & junctis ambæ sic questibus urgent.
Aspice, Magne, precor, vultu nos Magne benigno
Aspice, vastatos turmis hostilibus agros
Direptumque solum, & tractus sine honore jacentes
Squallentesque situ campos, viduata colonis
Oppida, & abductos in ferrea vincula cives.

Iam multus decor est campis , jam gratia ruris
 Nulla manet , desunt pecudes armentaque pratis ,
 Vis inimica rapit pecudes , pecudumque magistros.
 Liber & alma Ceres , felici munere quorum
 Nostra viret Tellus , frumentaue , vinaque regni
 Partibus impendit reliquis populata queruntur
 Gramina , & infesto spoliatos milite colles.
 Sunt curis hac digna tuis , LODOICE , tuorum ,
 O Princeps , miserere precor , pestemque propinquam
 Comprime , & invisum nostris à finibus hostem
 Pelle procul , pars ista tuis addenda triumphis.
 Extemplo motus LODOIX Pietate precantum
 Concipit ultrices accensi pectoris iras ,
 Et conjuratam statuit rescindere gentem.
 Undique conveniunt armata ad signa cohortes ,
 Quas regit attrito jamdudum CREQUIUS hoste
 Clarus , & egregij vestigia nota TIURENNI ,
 Exemplumque secutus iter sibi pandit ad astra.
 Cingitur hinc atque hinc numeroso milite rupes ,
 Et circum lato munimine ducitur ingens
 Fossa , nihil terrent tormenta explosa per auras ,
 Nil glandes , & tela movent ignita , minaque
 Murorum ingentes , stat molem à sedibus imis
 Diruere , & ruptis aditum sibi pandere muris.
 Sed quid agat miles ? Prius urbis tangere muros
 Non datur , aggeribus quàm propugnacula centum
 Vel forti defensa situ , munita vel arte

Conciderint, isthinc hostis si pellitur, illuc
 Confugit, atque novo rursus se Marte tuetur,
 Ingentes hinc inde animi, fera surgit utrimque
 Pugna, cadunt prostrati hostes, nostrique vicissim
 Qua peperere sibi multum retinere laborant.
 Non tot sanguineis foecunda repullulat hydra
 Trunca caput colubris, quot valla, quot objicit arces
 Immanis rupes, crebris quò fortius illa
 Ictibus impetitur majoribus icta resistit
 Viribus, Et strages super addit stragibus. Eheu,
 Infelix HUMIERE, jaces, primaque juventa
 Extinctus raperis dum grandia facta parentis
 Illustresque imitaris avos, proprioque sequacem
 Exemplo ducis per aperta pericula turbam,
 Unica spes, columenque domus, quæ tota vigebat
 Presidio suffulta tuo. Nec te tua texit
 Dextera, CHOSOLIE, immitis quem Parca peremptum
 Invidit terris, patrioque ascripsit olympo.
 Et vos magnanimi pugiles, vos prodiga vita
 Pectora, queis animam placuit pro laude pacisci,
 Perfida non tanti urbs, devotaque moenia diris
 Ut caderetis erant; digno quis Carmine vestra
 Fata gemat, quibus aut lacrymis indigna queratur
 Vulnera. Sed fallor, Patria pro gente perire
 Dulce decorumque est; melior post funera nempe
 Vita manet, partumque decus memorabile sacris
 Omnibus, at vestros jam jam scelerata piabit

Vrbs *Cineres*, *frantum* nequicquam calce repellit;
Ni *mox* deditio fiat perfossa patebunt
Moenia, quique furit super ardua tecta domorum
Mulciber, inclusus cecis penetralibus intus
Ire *dabit*, totamque ruens à sedibus imis
Convellet molem. Nunc demum cedite Iberi,
Cedite, & obsequio submittite colla rebelles.
Tam pugnare diu furor est, labor irritus omnis
Cedit, & auxiliij remanet spes nulla, salutem
Vnica victoris monstrat clementia, muros
Hostis habet, spes nulla fuga, deposcere Pacem
Expedit, oblata leges admittite Pacis.
Audior en supplex accedit turba, rogatque
Sedibus ut liceat vacuis discedere, votis
Annuatur, Pauci, queis perfida nuper ad hostes
Mens suavit transire suo pro crimine poenas
Solventes didicere fidem servare perennem.

Nunc se Turca ferox spoliis Orientis onustus
Hercule cum nostro per fastum conferat, unam
Millia pignantum cui non potuere ducenta
Semestri spatio licet expugnare Viennam,
Vnde fugax, miserasque trahens de cade cruenta
Reliquias tutum patriis sibi quarit in oris
Perfugium, & fructus belli indefensa relinquens
Oppida, quæ retinere nequit, parta omnia cedit.

Plaudite jam vobis, Galli, secludite curas,
Nam procul hostis abest, felicia rura colentes

Indulgete

*Indulgete epulis , non culta novalia Prado
 Vastabit , non vina bibet generosa , quietis
 Authorem vestra LODOICUM agnoscite , longos
 Exclamare decet vivat LODOICUS in annos
 Vsque triumphator , terris dominetur, Et usque
 Pacificus cum prole suos , totumque gubernet
 Solus ad arbitrium iustis sub legibus orbem.*

*Dum templis affusa Tibi hac , LODOICE, precatur
 Gallia , dumque onerat fuis altaria donis ,
 Nos vates , tua cura , quibus das otia fessis ,
 Quique humiles Musas vultu dignaris amico
 Officij memores nostri patiare lubenter
 Quod tibi debemus vectigal pendere laudum.*

Canebat JOANNES HUILART,
 in tertio ordine apud Cardinalitios
 Professor.

Cum Permissu. 1684.